

is ook voorgekomen dat hij aan een manuscript van een ander, waarvan hij de opzet en inhoud belangrijk achtte, maar waarvan de afwerking zeer slecht was, wekenlang onafgebroken werkte om het in orde te brengen.

Donk was een wetenschapsman van het zuiverste water. Verschil tussen werktijd en vrije tijd bestond voor hem nauwelijks; zijn werkkamer thuis was letterlijk en figuurlijk het verlengde van de woonkamer. De meer dan 2300 pagina's druks, waaraan er nog honderden zullen worden toegevoegd door publicaties die in manuscript gereed zijn, zijn het tastbaar resultaat van zijn arbeid, en al deze pagina's met hun uiterst compact gebrachte mycologische informatie vormen tezamen een blijvend monument voor zijn werkzaam leven. Een minder tastbare, maar even belangrijke nalatenschap is het stempel dat hij heeft gedrukt op het denken en werken van een internationale generatie van mycologen.

Men zou uit dit alles de indruk kunnen krijgen dat Donk een eenzijdig iemand was. Niets is echter minder waar! Men kon met hem over vele andere zaken praten, of dit nu b.v. kunst, geschiedenis of politiek was, en telkens weer ontdekken dat hij een zeer brede interessesfeer had.

Rien Donk was een zeer bijzonder mens, die door velen erg gemist zal worden. Het meest door haar, die hem het naast stond en wie wij van harte de sterkste toewensen, die zij zo nodig heeft om alleen verder te kunnen gaan. Wij hopen, dat zij troost zal vinden in de wetenschap dat hij voortleeft in alles wat hij tot stand heeft gebracht.

C. BAS

Naschrift: Een biografie met foto van Dr. Donk en een volledige lijst van zijn publicaties zullen in 1973 in Persoonia gepubliceerd worden. Overdrukken hiervan zullen op aanvraag gaarne worden toegezonden.

C. B.

DE EXCURSIE NAAR N.W. FRANKRIJK

De door de fam. Tjallingii voorbereide excursie naar N.W. Frankrijk bracht 14 oktober een tiental mycologen bijeen in Ambleteux. Helaas was het reeds vele weken zeer droog geweest en in de dagen van ons verblijf woei constant een zeer droge N.O. wind. De duinen (op vele plaatsen helaas schrikbarend verknoeid) leverden daardoor weinig op. Het meeste werd nog gevonden in de bossen, die vaak op vruchtbare, leemhoudende grond groeiden. Zo vonden we nog een exemplaar van *Amanita Eliae*. Omdat er niet veel grote paddestoelen stonden, hebben we nu extra op de kleintjes gelet; er waren vele *Alnicola*'s, o.a. *Aln. alnetorum* en *celluloderma*. Opvallend was het geringe aantal *Mycena*'s en *Galerina*'s, waartegenover weer diverse *Cortinarius*-soorten stonden. De determineer-ellende was ook hier volop aanwezig. Bijv. bij *Cort. hinnuleus*. Ik noteerde: opvallend onaangename, mufte kelderlucht, iets van *Trich. sulfureum*, maar niet zo sterk. Anderen roken niets van deze sulfureumgeur. Wat zeggen de auteurs? Ricken: sterk erdartig, den Kopf angreifend. Moser: typisch erd- oder staubartig. Kühn en Romagn.: odeur désagréable (de moisi ou terreuse). Lange: smell characteristic (somewhat of *Trich. sulfureum*, but much fainter). We hebben het maar op *Cort. hinnuleus* gehouden!

Al met al was het een gezellige week voor de liefhebbers. We hopen de duinen en de vele kalkgraslanden, zoals op de Blanc Nez nog eens in een regenrijke herfst te bezoeken.

P.B. J.